

Владимир Димитров-Майстора

Новини | Култура | на 01.02.2022 07:00 | от Зорница Христова

Защо говорим за това?

Защото днес е рожденият ден на един от най-прочутите български художници.

Чувствал ли си някога, че хората и природата могат да бъдат едно? А можеш ли да го нарисуваш?

Един от най-прочутите български художници рисува своите персонажи именно така. Отблясъците по лицата им са същите като отблясъците по ябълките или цветовете, пред които седят. Формите са близки.

От тези картини струи щастие и спокойствие. Може би вече ги познаваш?

Те са рисувани от Владимир Димитров-Майстора. Днес той има рожден ден. Искаме да ти разкажем малко за неговото детство.

Преди точно 140 години в кюстендилското село Фролош се родило момченце. Родителите му живеели отскоро там - заселили се по време на Руско-турската война 4 години по-рано. По време на войните много хора губят домовете си или не се чувстват в безопасност в тях и търсят ново място. Обикновено там не им е лесно, защото трябва да почнат отначало. Така било и със семейството на Владимир. Баща му бил инвалид, майка му трябвало сама да издържа всички.

Когато бил на 7 години, семейството се преместило в Кюстендил и момчето тръгнало на училище. Учил до шести клас, но после трябвало да се откаже - налагало се и той да работи, за да помага на майка си с парите. Бил само на 13 години! Започнал да продава вестници, станал чирак в един хан, после хотелски прислужник, помощник-бояджия...

Като станал на 16, се хванал за писар в Окръжния съд на Кюстендил. И хората, които работели там, забелязали нещо необикновено! Момчето използвало всяка свободна минута, за да рисува. Рисувало на гърба на изписани и непотребни листове, по кориците на протоколните книги от съдебните заседания, дори по стените и вратите на съда! Това направило голямо впечатление на един от съдиите, Никола Чехларов, който също много се увличал по рисуването. През 1903 г. съдия Чехларов помогнал да се направи изложба с картините на Владимир, който бил станал на 21 години.

Подредили изложбата в гимнастическия салон на едно училище.

Всички в Кюстендил много харесали изложбата. За нея писали във вестника, а после кюстендилци решили да съберат пари и да изпратят момчето в София да учи в Художествената академия (тогава не се казвала така, ами Държавно рисувателно училище). Владимир бил толкова щастлив и благодарен!

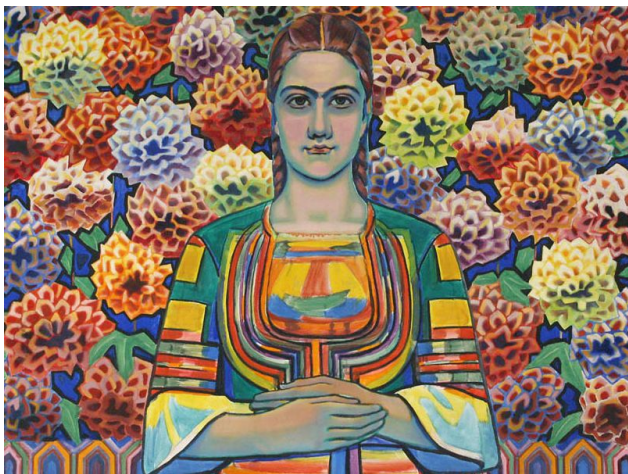
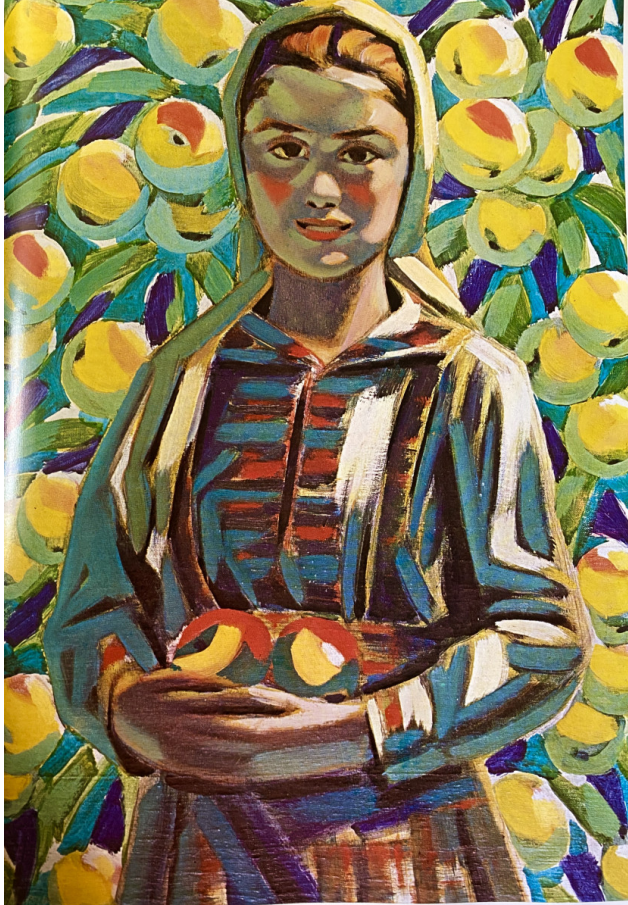
Отишъл до София пеша - как така ще харчи за билет от парите, които са му дали, нали те били за следването му!

Докато учел, пак трябвало да работи, за да се издържа. И все пак учел с такова желание, че станал наистина много добър. Започнал да участва в различни конкурси и да ги печели - а наградата била пътувания до Одеса, Москва, Петербург и Киев, за да види музеи и галерии и да се запознае с картини на прочути художници. Ходил и до Италия - нали трябвало да се учи от най-добрите!

Но много ценял и художниците, които му преподавали тук. Когато харесал някоя картина, обръщал се към автора ѝ с "Майсторе". Така започнали да му викат "Майстора", преди още да е завършил университет.

Бил отличен студент. Предложили му да го изпратят на специализация в чужбина - но той отказал. Как така? Ако има конкурс - може да се яви на него и ако го спечели, тогава. Но иначе не било честно!

Майстора завършил и станал един от най-прочутите български художници. Ти със сигурност познаваш много от неговите творби. Но продължил да пътува - за да гледа изкуство, да се развива, да става все по-добър. Създал свой собствен стил - толкова характерен, че никога няма да го объркаш! Ето някои картини:

Повече за живота на Майстора и неговото изкуство можеш да научиш от специалната детска книга, написана за него от Кристина Тужарова. Прочети

повече за нея [ТУК](#)

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
[/book/1925-vladimir-dimitrov-maystora](#)

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

